SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 202

బిజ్జూయ్ చౌధరి పోటర

వర్సెస్ 1951 డిసెంబర్, 14

దస్తేటు

(సయ్యద్ ఫజల్ అలీ- న్యాయమూర్తి. మరియు వివియన్ బోస్ – న్యాయమూర్తి.)

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ (చట్టము v ఆఫ్ 1898) సెక్షన్ .237, 342 - ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ (XLV ఆఫ్ 1860), ఎస్|ఎస్ .307, 326 – చార్జ్ (నేరము) సెక్షన్ 307 కింద- సెక్షన్ 326 – చట్టబద్ధత – నిందితుని పక్షాన విచారించటలో విఫలము – ట్రయల్ ను అటంకపరిచినపుడు – నిందితుని పట్ల పక్షపాతము.

అప్పీలుదారు తీవ్రమైన గాయాలను ఫిర్యాదుదారుకు కలిగించినపుడు ఐపిసి లోని సెక్షన్ 307 క్రింద నేరము మోపబడినపుడు, జ్యూరీ సభ్యులు నిందితుడు ఐపిసి లోని సెక్షన్ 326 క్రింద శిక్షార్హుడని తీర్పునిచ్చినారు, సెషన్స్ జడ్జి అట్టి తీర్పును అంగీకరిస్తూ, అతనిని సెక్షన్ 326, కింద శిక్ష విధించెను. సెక్షన్ 307 తో చూచినపుడు సెక్షన్ 326 కింద అది చిన్న నేరము కాదని, అందువలన విధించబడిన శిక్ష చట్టవిరుద్ధమని వాదించెను. కేసులోని వాస్తవాలపై ఆధారపడి, సెషన్స్ కోర్టు కోడ్ లోని సెక్షన్లు 307 మరియు 326 కింద ప్రత్యామ్నాయముగా నేరారోపణ చేసినపుడు కేసు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 237 ను ఆకర్షించును. కాబట్టి ఐపిసి లోని సెక్షన్ 326 కింద శిక్షను నిర్ధారించుట, ఆ సెక్షన్ కింద ఎట్టి నేరము లేకపోయినను, సరియైనదే.

బేగు వర్సెస్ కింగ్ ఎంపరర్ (52 ఐఎ 191) వర్తించును.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని నిబంధనలను అమలుచేయనందున శిక్ష కొట్టివేయబడదు. అంతమాత్రమే కాక, ఆ సాక్ష్య ప్రకారము నిందితుడు పూర్తిగా పరీక్షించబడలేదని మరియు అట్టి విచారణ ప్రధానంగా తనపట్ల వివక్ష చూపినదని నిందితుడు రుజువు చేయగలగాలి.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి:

<u>క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.30/1951</u>

క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.71/1950 మరియు రివిజన్ నం.295/1950 కేసులో కలకత్తా హైకోర్టులో హారిస్, ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు లహరి, న్యాయమూర్తి) 15.06.1950 తేదీన వెలువరించిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుపై ఈ క్రిమినల్ అప్పీల్ దాఖలు చేయబడింది.

అప్పీలుదారుని న్యాయవాది <u>ఎస్.ఎన్.ముఖర్జీ.</u>

ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది <u>బి.సేన్.</u>

ఫజల్ ఆలీ జడ్జి గారు 14.12.1951 న తీర్పును వెలువరించారు :

ఈ అప్పీల్ కలకత్తా హైకోర్టు వారు జారీ చేసిన తీర్పుకు వ్యతిరేకముగా దాఖలు చేయబడెను. సెషన్స్ జడ్జి మిడ్నాపూర్, అప్పీలుదారుకు ఐ.పి.సి లోని సెక్షన్ 326 కింద 3 సంవత్సరాల కఠిన కారాగార శిక్షను విధించగా, హైకోర్టు వారు దానిని నిర్ధారించారు.

అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకముగానున్న ప్రాసిక్యూషన్ వారి కేసు క్రింది విధముగా సంక్షిప్తముగా చెప్పబడెను :-

అప్పీలుదారు మరియు గాయపడిన వ్యక్తి కుముద్ వాస్తవ ప్రథమ కజిన్స్ గా ఉన్నారు. వారు అందరియు అనే గ్రామములో ఒకరి నుండి మరొకరు 3 లేక 4 (క్యూబిట్స్) మూరల దూరము గల ఇండ్లలో నివసించుచున్నారు. వారి ఇండ్లకు కలిపి వుంచు దారి లేదా రోడ్ వరకూ ఉన్న దానిని గురించి వివాదము వచ్చిన, తేదీ 11.07.1949 న వారు గొడవపడిరి. 2 రోజుల తరువాత, జూలై 13 వ తేదీన, కుముద్ వాస్తవ ఊరి దారి రోడ్ ఒడ్డున

చేతులు కడుగుకొనుచుండగా, అప్పీలుదారు వెనుక నుండి వచ్చి, అతనికి 17 గాయములు చేయగా, అతని రెండు వ్రేళ్ళు తొలగించబడెను. మరియు అతని ఎడమ బొటన వేలి నుండి ఎముక ముక్కను తీయవలసి వచ్చినది. పోలీసు వారు సమాచారము అందుకొని విచారణ ప్రారంభించి, అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకముగా నేరారోపణ పత్రము (చార్జ్ షీట్) నుసమర్పించగా, చివరగా అప్పీలుదారును సెషన్స్ కోర్టుకు అప్పగించిరి. అప్పీలుదారును సెషన్స్ జడ్జి మరియు జ్యూరీ విచారించిరి. అతనిపై ఐపిసి లోని సెక్షన్ 307 కింద నేరారోపణ చేయబడెను. కానీ జ్యూరీ మాత్రము అప్పీలుదారు ఐపిసి లోని సెక్షన్ 326 కింద శిక్షార్హుడని తీర్పు నిచ్చెను. సెషన్స్ జడ్జి జ్యూరీతో ఏకీభవిస్తూ పైన తెలిపిన సెక్షన్ కింద అప్పీలుదారుకు శిక్ష విధించెను, హైకోర్టులో అప్పీలు చేయగా, అప్పీలుదారుకు ఒక నిబంధనను విధిస్తూ, ఎందువలన అతని శిక్షను పెంచకూడదో కారణము తెలుపమనెను. కానీ, అంతిమ విచారణలో, ఆ నిబంధనను తొలగించిరి. అతని అప్పీలు కొట్టివేయబడెను. మరియు అతని శిక్షను నిర్ధారిస్తూ, ముందుగా విధించిన శిక్షనే అమలు చేయవలసి తీర్మానించిరి.

అప్పీలుదారు తరపున వాదనలో, మా ముందున్న ప్రథమ అంశమేదనగా :- పీనల్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 326 కింద నేరారోపణ లేదని, మరియు కోడ్ లోని సెక్షన్ 307 తో పోల్చినపుడు సెక్షన్ 326 కింద నేరము స్పష్టమైనది కాదని, కాబట్టి అతనికి ముందు చెప్పిన సెక్షన్ 326 కింద శిక్ష విధించబడదని పేర్కొనబడెను. ఈ వాదన క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 237 లోని నిబంధనలను పూర్తిగా ఉపేక్షించునట్లు చేయును. సెక్షన్ 236 ను సూచించిన తరువాత, ఆ సెక్షన్ 326 ప్రత్యామ్నాయ నేరారోపణలను నిందితునికి వ్యతిరేకముగా చూపించి, ఎక్కువ సంఖ్యలో గల అతని నేరాలలో అనుమానించదగిన ఏవి పరిస్థితులు రుజువైతే వాటిని రూపించును. ఈ క్రింది విధముగా చెప్పబడినది :-

"ఒకవేళ ..... నిందితుడు ఒక నేరము గురించి నేరారోపణ చేయబడిన తరువాత, సాక్ష్యములో అతడు వేరే నేరము చేసి, దానికి సంబంధించిన సాక్ష్యం లోని నిబంధనల కింద నేరారోపణ చేయబడవలసి ఉండగా, అతడు చేసినట్లు చెప్పబడిన నేరము కింద, అతడు దాని గురించి నేరారోపణ చేయబడకపోయిననూ, అతనికి శిక్ష విధించెదరు."

ఈ కేసులోని వాస్తవాల దృష్ట్యా, సెషన్స్ జడ్జి అప్పీలుదారుని పీనల్ కోడ్ లోని సెక్షన్లు 307 మరియు 326 కింద ప్రత్యామ్నాయముగా నేరారోపణ చేయవచ్చుననుటలో ఎటువంటి సందేహము లేదు. కాబట్టి కేసు స్పష్టముగా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 237 కిందకే వచ్చును. నేరారోపణ లేనప్పటికీ, అప్పీలుదారుని పీనల్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 326 కింద శిక్షించుట సరియైనదే.

బేగు వర్సెస్ ది కింగ్ ఎంపరర్ [(1925) 52 ఐ.ఎ. 191] కేసులో ప్రివీ కౌన్సిల్ పరిశీలించిన ఒక కేసులో, కొందరు వ్యక్తులను పీనల్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 302 కింద నేరారోపణ చేసిరి. కానీ, ఎవిడెన్స్ మాయము చేశారనే కారణముతో వారికి సెక్షన్ 201 కింద శిక్ష విధించిరి. గౌరవ లార్డు షిప్స్, శిక్షను ఖరారు చేసిరి. మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 237 ను సూచించుచూ, వారు ఈ విధముగా పరిశీలించిరి :-

" ఒక నేరము గురించి నేరారోపణ లేకపోయిననూ, ఒక వ్యక్తికి ఒక నేరము గురించి శిక్ష విధించవచ్చును. అయితే, అది సాక్ష్యము పరంగా నేరారోపణ చేసి ఉండవచ్చునని నిర్ధారించాలి. గౌరవ న్యాయమూర్తులు (లార్డు షిప్స్) ఏ మాత్రము సందేహానికి తావివ్వకుండా, విధానము (ప్రొసీజర్) సరియైన విధానమేనని, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ ద్వారా అధికారము పొందినదని తెలిపిరి."

అప్పీలుదారు తరపున చేసిన వాదనలోని రెండవ అంశమేదనగా, హైకోర్టు ఒక నిబంధనను శిక్షను పెంచుట గురించి జారీ చేసినపుడు

అతడు కేసులోని యోగ్యతల గురించి వాదించుటకు అనుమతించబడవలెను. కానీ, అతనిని అలా చేయుటకు అనుమతించలేదు. అయిననూ, అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాదికి కేసు యొక్క యోగ్యతల గురించి వాదించుటకు స్వేచ్ఛనిచ్చినప్పటికినూ, అతడు తెలుపలేకపోయెను. మరియు నిర్ణయము (తీర్పు) వేరే విధముగా ఉండేది. మూడు వాదనలు మాత్రమే అతడు చేయగలిగెను. అవి ఏవనగా:-

1) చాలా మంది మెటీరియల్ సాక్షులు విచారించబడలేదు.
2) అప్పీలుదారు కేసును జ్యూరీ ఎదుట న్యాయబద్ధముగా ప్రవేశపెట్టలేదు; మరియు
3) క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 342 కింద అప్పీలుదారుని సరియైన రీతిలో విచారించలేదు.

ఈ వాదనలను మేము పరిశీలించి, వాటిలో పూర్తిగా యోగ్యత లేదని మేము గమనించితిమి. న్యాయవాది మొదటి అంశము గురించిన తన వాదనలో చాలా మంది వ్యక్తులు ఇండ్లు టెర్రస్‌కు తూర్పు, ఉత్తరము మరియు వాయువ్య దిక్కులలో ఉన్ననూ, ఆరోపించబడిన సంఘటన అక్కడే జరిగినదని ఒప్పుకొనిననూ, వారిని ప్రాసిక్యూషన్ వారు విచారించలేదనెను. న్యాయవాది తన వాదనను కొనసాగించుచూ, నిందితుని ఇంటిని సోదా చేయుచున్నప్పుడు ఒక శరత్ చంద్ర ఘోష్ ఆ ఇంటిలోనే ఉన్నాడనియూ, కానీ, అతనిని కూడా విచారించలేదని పేర్కొనెను. ఆ వ్యక్తులు సంఘటనను చూచారని ఎలాంటి ఎవిడెన్స్ లేనందున ఈ వాదనలో ఎక్కువ బలము లేదు, మరియు అటువంటి ఎవిడెన్స్ ప్రాసిక్యూషన్ వారు ప్రవేశపెట్టినను కూడా ఆ వ్యక్తులు గమనించి ఉండరు ఒకవేళ దానిని నమ్మినచో, అప్పీలుదారునికి విధించిన శిక్షను సమర్థించుటకు అది సరిపోవును. సెషన్స్ జడ్జి జ్యూరీ వారికి నివేదించిన నిరూపణలో మా ముందు చేసిన ఈ వాదనను నిర్దిష్టముగా సూచించెను. మరియు సెషన్స్ జడ్జి జ్యూరీ వారితో ఈ విధముగా చెప్పెను. ఒకవేళ జ్యూరీ అది

సరైనదని అభిప్రాయపడితే వారు ప్రాసిక్యూషన్ కు ప్రతికూలముగా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చుటకు వారికి స్వేచ్ఛ కలదని చెప్పెను . జ్యూరీ సభ్యులు ఆ అంశము గురించి క్షుణ్ణముగానే నడిపించబడిరని మరియు వారి వద్ద గల సాక్ష్యము అప్పీలుదారునికి శిక్ష విధించుటకు సరిపోవునని స్పష్టముగా తెలిపియుండిరి .

అప్పీలుదారు తరపున చేసిన రెండవ వాదన అతని ప్రతివాదన గురించి క్లుప్తముగా ఈ విధముగా చెప్పబడినది : గాయపడిన కుమార్తె వాత్తర , తత్తాత్కాలికగా దాప జిరోతో హాజరుగా లేని సమయములో అతని పడుచు భార్య పడకగదిలోనికి వెళ్ళి అమర్చాయగా ఆమెపై దాడి చేయగా , ఈ పరిస్థితులలో అతనిపై దాడి జరిగినని పేర్కొనెను . ఈ కథనమును ఎలాంటి సాక్ష్యము సమర్థించలేదు . కానీ , కోర్టు వ్యాఖ్యానసహన లో మా మూలాగ సూచించబడెను . మరియు సెషన్స్ జడ్జి జ్యూరీ సభ్యులకు తన నేరారోపణ (చార్జి) గురించి సూచించుచూ, ఈ విధముగా పరిశీలన చేసెను :-

“ నన్ను ఒంటరిగా విడిచిపెడితే , నేను ప్రతివాదుల కథనమును నమ్మియుండను . కానీ మీరు నా అభిప్రాయమును అంగీకరించవలసిన లేదు; లేక మీరు దాని ప్రభావమునకు లోబడి వుండవలసిన లేదు. ప్రతివాదుల సూచనలకు అనుకూలముగా ఎటువంటి వాస్తవమైన సాక్ష్యము లేని సందర్భములో అట్టి ప్రతివాదుల సూచనలను మీరు అనుమతించెదరా ? లేదా ? అన్నది , మీరు మాత్రమే నిర్ణయించవలెను .”

ప్రతివాదుల సూచనల గురించి సెషన్స్ జడ్జి ఒక విధముగా తన అభిప్రాయమును వ్యక్తీకరించెనని చెప్పుటలో సందేహము లేదు. అతని పరిశీలనలతో జ్యూరీ సభ్యులకు తగిన హెచ్చరికను జోడిస్తూ , జ్యూరీ సభ్యులు అతని అభిప్రాయమును అంగీకరించ బద్ధులుగా ఉండరనీ ఆ అభిప్రాయముతో ప్రభావితము కాకూడదనీ పేర్కొనెను . డిఫెన్స్ వారి కథనమును జ్యూరీ తోసిపుచ్చెను . రికార్డులో గల సాక్ష్యములను (మెటీరియల్స్) నమ్మదగిన వాస్తవమైన ఏకోటు అయిన దానిని నిస్సందేహముగా తోసిపుచ్చును .

అప్పీలుదారు తరపున న్యాయవాది గారి చివరి వాదన- అప్పీలుదారు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 342 క్రింద విచారించబడవలసి ఉండగా, ఆ విధముగా చేయలేదని. ప్రాసిక్యూషన్ ఎవిడెన్స్ పూర్తి కాగానే, సెషన్స్ జడ్జి అప్పీలుదారునికి మూడు ప్రశ్నలు వేసినని తెలియుచున్నది. మొదటిగా, సెషన్స్ జడ్జి అప్పీలుదారుని అతనికి వ్యతిరేకముగానున్న సాక్ష్యమును గూర్చి అతని రక్షణ ఏమిటి అని ప్రశ్నించెను. రెండవ ప్రశ్న దారి గూర్చిన వివాదమును సూచించుచూ, అప్పీలుదారును కుమ్మరి వాళ్ళను గాయపరిచారు అని అడిగెను. మూడవ ప్రశ్న అప్పీలుదారు ఏమైన సాక్ష్యము నను చూపించగలుగునా అని అడిగెను. కేసులోని వాస్తవాలలో ఎలాంటి చిక్కులు లేనందునను, దీనిలో ప్రశ్నార్థమైన అంశములు సరళమైనవిగా ఉన్నందునను, ఈ ప్రత్యేకమైన కేసులో అప్పీలుదారుని విచారణ చేయుట యుక్తము కాదని తీర్మానించుటలో మేము కష్టపడితిమి. వినిపించిన అటువంటి వాదనను నిలబెట్టాలంటే, నిందితుడు తనను క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 342 క్రింద విచారణ చేయవలసి వుండగా, ఆ విధముగా పూర్తిగా జరగలేదని వారికి చెప్పకుండా అతనిని పక్షపాతముతో విచారణ నుండి తప్పించిరి అని సాక్ష్యముగా చూపవలెను. ప్రస్తుత కేసులో, ఇక్కడ వాదించిన అంశము హైకోర్టులో దాఖలు చేసిన అప్పీలు ఆధారములలో గానీ, ఈ కోర్టులో దాఖలు చేసిన కేసులోని వాగ్మూలము లో గానీ ప్రస్తావించలేదు. ఏదో ఒక విధంగా నిందితుడు పక్షపాతమునకు గురైనాడని ఎక్కడా చెప్పలేదు. మరియు అతడు పక్షపాతమునకు లోనైనాడని లేక పక్షపాతమునకు లోనైయుండవచ్చునని తీర్మానించే సాక్ష్యములు మా వద్ద లేవు. సెషన్స్ జడ్జి జ్యూరీకి పంపిన నేరారోపణ (చార్జ్) మేము చదివితిమి. అది చాల న్యాయముగానూ, పూర్తి నేరారోపణ (చార్జ్) గానూ ఉన్నది. మరియు జ్యూరీ సభ్యుల తీర్పును ఆమోదించకూడదని తుదితీర్పునిచ్చుట సమర్థనీయము కాదు.

ఆ విధముగా అప్పీలు విఫలమైనది. మరియు కొట్టివేయబడినది.

అప్పీల కొట్టివేయబడెను .

అప్పీలుదారు ఏజెంటు : వి.కె. ఛటర్జీ

ప్రతివాది ఏజెంటు : వి.కె.బోస్ కుబదులుగా ఐ.ఎన్.ష్రాఫ్